

REVĪZIJAS KONSULTATĪVĀS PADOMES SĒDES

PROTOKOLS

Rīgā

2023.gada 26.oktobris

Nr. 4.2-6/42/1

Sēdi vada

Akciju sabiedrības "Nasdaq Riga" pārstāvis, AS „NEXIA AUDIT
ADVICE” valdes priekšsēdētājs

-Andrejs Ponomarjovs

Sēdē piedalās padomes locekļi:

Rīgas Tehniskās universitātes finanšu prorektors

- Ingars Eriņš

Latvijas Bankas Regulējošo prasību, analīzes un metodoloģijas
pārvaldes Prudenciālā regulējuma un metodoloģijas daļas
galvenā metodikas eksperte

- Sarmīte Glāzere

Tieslietu ministrijas Iekšējā audita departamenta direktore

- Kristīne Greitāne

Latvijas Zvērinātu revidentu asociācijas pārstāve, zvērināta
revidente

- Kristīne Andersone

Finanšu ministrijas valsts sekretāres vietnieks nodokļu, muitas
un grāmatvedības jautājumos

- Ilmārs Šņucins

Ārvalstu investoru padomes Latvijā Nodokļu administrēšanas
apakšgrupas vadītāja

- Ilze Berga

Latvijas Republikas Grāmatvežu asociācijas valdes locekle

- Ņina Vasiļevska

Sēdi protokolē

Finanšu ministrijas Grāmatvedības un revīzijas politikas
departamenta Komercsabiedrību revīzijas politikas un
uzraudzības nodaļas vadītājas vietniece

- Ieva Purviņa

1.

2022. gada Starptautiskā profesionālo grāmatvežu ētikas kodeksa (tostarp starptautisko neatkarības standartu) rokasgrāmatas principu piemērošana un ietekme uz zvērinātu revidentu un to komercsabiedrību profesionālo darbu un lietotājiem (salīdzinājumā ar 2018. gada redakciju (iztulkota latviešu valodā) un 2021. gada redakciju.

2023. gada Starptautiskā profesionālo grāmatvežu ētikas kodeksa (tostarp starptautisko neatkarības standartu) rokasgrāmata, izmaiņas salīdzinājumā ar 2022. gada redakciju.

A.Ponomarjovs informē, ka atbilstoši Starptautiskās grāmatvežu federācijas (International Federation of Accountants – IFAC) prasībām, lai izpildītu visus dalībai šajā organizācijā paredzētos noteikumus, obligāti katru gadu ir jāorganizē apmācības Latvijas Zvērinātu revidentu asociācijas (turpmāk – LZRA) biedriem. LZRA ir pienākums savlaicīgi iztulkot uz latviešu valodu visus dokumentus, kas nepieciešami zvērinātiem revidentiem revīzijas pakalpojumu sniegšanai. Iepriekšējais Ētikas kodeksa tulkojums tika veikts pēdējā brīdī, tomēr tulkojums būtu jāveic savlaicīgi. Uz to LZRA norādīja arī Revīzijas konsultatīvā padome (turpmāk – Padome). 2023.gadā LZRA ir paveikusi nozīmīgu darbu un kopā ar LR Grāmatvežu asociāciju, kura arī ir sniegusi finansiālu ieguldījumu, iztulkojusi Ētikas kodeksa 2022.gada grozījumus. Šobrīd notiek šī tulkojuma saskaņošana ar Starptautisko grāmatvežu federāciju, un pēc tam tulkojums tiks publicēts LZRA tīmekļvietnē. Tulkojuma publicēšanu LZRA tīmekļvietnē savulaik ieteica Padome.

A.Ponomarjovs informē, ka jaunums Ētikas kodeksā ir tā saucamais “*trešās personas tests*”. Katrs revidents, izvērtējot situāciju, kura var būt sarežģīta un par kuru nav iespējams sniegt viennozīmīgu vērtējumu, ētikas dilemmu risināšanā izmanto ētikas lēmumu pieņemšanas procesu, kurš ietver šādus svarīgākos ētikas analīzes elementus: faktu noteikšana, operacionālo jautājumu noteikšana, profesionālo (grāmatvedības, revīzijas) jautājumu noteikšana, pienākumu finanšu pārskatu lietotāju priekšā noteikšana, veikt iespējamo alternatīvo ētikas analīzi, izlemt par darbības virzienu, pārbaudīt savu lēmumu vēlreiz. Profesionālā ētika zvērinātiem revidentiem ir cieši saistīta ar tādu kategoriju kā tikumību. Ētikas kodeksa pamatā ir tieši tikumības teorija, kas atvieglo ētikas analīzi. “*Trešās personas tests*” – paskatīties uz savu lēmumu no citas personas pozīcijām, piemēram, ko par manu kā revidenta lēmumu domās mani kolēģi, kas notiks, ja informācija par manu lēmumu tiks publicēta presē utmldz.? Tas liek revidentam aizdomāties par savu rīcību un tas sasauca ar ētisko attīstību.

Fiziskas personas, tajā skaitā, zvērināti revidenti, sniedzot profesionālos pakalpojumus, saskaroties ar problēmu, iziet vairāku rīcības līmeņus – pre-konvenciālo, konvenciālo un post-konvenciālo. *Pre-konvenciālais līmenis* – zvērināts revidents rīkojas tikai tāpēc, ka viņš izvairās no iespējamā soda, citām negatīvām sekām, kas var rasties pašam revidentam. *Konvenciālais līmenis* - revidents sāk skatīties uz savu risinājumu savādāk. Šeit parādās “*trešās personas tests*” – revidents apskatās savu pieņemto lēmumu no grupas pozīcijām. Revidentam savā morālajā attīstībā ir jāsasniedz vismaz konvenciālais līmenis. Tāpēc arī Ētikas kodeksā ir iekļauts “*trešās personas tests*”. *Post-konvenciālais līmenis* – zvērināts revidents kritiski pievēršas normatīvajam regulējumam un mēģina to pilnveidot atbilstoši universāliem morāles principiem. Godprātība ir svarīgākais komponents, izlemjot par rīcības pareizību.

Detalizētāka informācija (raksti) par minēto ir pieejama arī LR Grāmatvežu asociācijas tīmekļvietnē.

A.Ponomarjovs norāda, ka nav lietderīgi katru gadu organizēt mācības tikai par Ētikas kodeksu, jo tas nesniedz atbildes uz visiem jautājumiem. Viņš ierosina Padomei apsvērt iespēju ieteikt LZRA papildināt kursu par ētiku, lai tas nesastāvētu tikai no Ētikas kodeksa satura apskata,

bet ietvertu arī praktiskas dabas situācijas/piemērus, uz kuru pamata var attīstīt tādas īpašības kā morāli un jūtīgumu.

K.Andersone informē, ka jau šobrīd LZRA organizētais apmācības kurss par Ētikas kodeksu tiek pasniegts, iekļaujot arī praktiskus piemērus. Ētikas kodeksā šobrīd ir paplašinātas un konkretizētas vairākas jomas, piemēram, paredzētas īpašas prasības attiecībā uz sabiedriskas nozīmes struktūrām, noteikts precīzāk, kas un kādās situācijās ir iesaistīts revīzijā, arī starptautisko kvalitātes vadības standartu kontekstā.

A.Ponomarjovs vērš uzmanību uz to, ka arī grāmatvežiem ir jāievēro Ētikas kodekss, tomēr nevienā Latvijas normatīvajā aktā nav šis Ētikas kodekss minēts. Būtu lietderīgi paredzēt normatīvajos aktos atsauci uz šo kodeksu.

K.Andersone norāda, ka ne viss būtu jānoteic normatīvajos aktos, jo, sabiedrībai attīstoties, daudzus jautājumus var regulēt caur vadlīnijām vai labās prakses piemēriem. Arī starptautiskie revīzijas un citi standarti, ko revidenti izmanto savā darbā, nav likumi, jo to piemērošana prasa interpretāciju.

2.

Sabiedriskā apspriešana saistībā ar grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349 (turpmāk tekstā - Grāmatvedības direktīva), saskaņā ar kuriem, ņemot vērā inflācijas ietekmi, paredzēts grozīt Grāmatvedības direktīvā noteiktās robežvērtības uzņēmuma lieluma kategorijas noteikšanai: ietekmē uzņēmumiem, finanšu pārskatu lietotājiem, revīziju un ierobežoto pārbaudi.

A.Ponomarjovs informē, ka ir izstrādāts dokuments, kas attiecas uz uzņēmumu kritēriju izmaiņām. Tas paredz, ka no 2024.gada paaugstināsies kritēriju sliekšņi, no kuriem nosakāms uzņēmumu lielums. Šis iniciatīvas mērķis ir samazināt uzņēmumiem administratīvo slogu ziņošanas jomā. Tas skar gan finanšu pārskatu, gan cita veida pārskatu sagatavošanu, un arī revīziju. Arvien pieaug prasības gan uzņēmumiem, kuri gatavo pārskatus, piemēram ESEF (European Single Electronic Format, Eiropas vienotais elektroniskais ziņošanas formāts) prasības, gan citas prasības, kas attiecas uz finanšu pārskata sastāvu, ilgtspējas pārskatiem, kuri būs daļa no vadības ziņojumiem, un, ka noteiktas kategorijas uzņēmumiem šie ziņojumi būs jāpublicē. Ņemot vērā to, ka pieaug prasības uzņēmumiem, pieaug arī revidenta darbs. Tie ziņojumi, kurus revidenti gatavo par SNS (sabiedriskas nozīmes struktūrām), ir arvien plašāki un papildināti ar jauniem blokiem, un tagad būs vēl arī jāsniedz revidenta ziņojums par uzņēmumu sagatavotajiem ilgtspējas pārskatiem. Būtu jāpārskata visas prasības un jāidentificē, kur pieprasītā informācija dublējas. Jāmēģina saprast, vai nav citi avoti, no kuriem iegūt informāciju, neapgrūtinot pašu uzņēmumu. Īpaši tas attiecas uz statistiskajiem pārskatiem, kurus gatavo revidenti, un kuri ir ļoti detalizēti. Bieži vien informācija, kas ir šajos pārskatos, dublējas ar to, kura ir pieejama EDS (Elektroniskās deklarēšanas sistēma).

EDS, kurš ir izstrādāts VID (Valsts ieņēmumu dienests) vajadzībām, ar strukturētiem pielikumiem, kas liek uzņēmumam gatavot divus pārskatus – vienu, par kuru revidents sniedz savu ziņojumu, un otru - tā atvasinājumu, kurā ievada to pašu informāciju EDSā. Tas prasa laiku gan pašam uzņēmumam, gan revidentam. Nav viennozīmīgi skaidrs, vai kāds pēc tam šo informāciju izmanto. Prakse tomēr ir atšķirīga. Daži uzņēmumi gatavo pārskatu pdf formātā un arī aizpilda skrupulozi strukturēto pielikumu, daži ievada tikai galvenās formas EDSā un pielikumu atstāj tukšu. Ņemot vērā to, ka revidents veic šī pārskata revīziju, tas skar arī revīzijas

jomu. Vienota prakse attiecībā uz revidenta rīcību nav, tāpēc būtu labi saprast, vai revidents nedara lieku darbu. Uzņēmumi, kuri gatavos ilgtspējas pārskatus, vadības ziņojumu gatavos īpašajā ESEF formātā, līdzīgi kā to pašreiz dara biržā kotētie uzņēmumi. Līdz ar to VID būs jādomā, kā šos pārskatus pieņemt, uzņēmumiem – kā tos sagatavot, un revidentiem – kā tos pārbaudīt. Tas paplašina revidenta pienākumus un veicamā darba apjomu.

N.Vasiļevska atzīmē, ka, ja ir gada pārskats kā komplekts, kurā ir aktīvs, pasīvs, peļņas un zaudējumu aprēķins un pielikumā vēl ir paskaidrojumi par visiem gada pārskata posteņiem, tad tas aizņem ilgu laiku, lai visus tos pašus datus ievadītu EDS. Līdz ar to būtu lietderīga tomēr vienota prasība. Ja kādam ir šādi pielikumi, tad tos varētu pievienot pdf formātā, kas arī ir pārskatāmāks.

K.Andresone norāda, ka nopietni būtu pilnveidojami Ministru kabineta noteikumi par strukturētā pielikuma formu. Ir būtiska atšķirība starp pārskatu, kas noformēts sabiedrībai saprotamā, draudzīgā veidā, un pārskatu, kuru var izgūt no EDS. Ja EDS sadaļa, kura attiecas uz informācijas publiskošanu, tiktu uzlabota, tad visa revidentu profesija būtu gatava ieguldīt laiku, jo revidents pārbauda, vai pārskats sniedz skaidru un patiesu priekšstatu, cita starpā pārskats tad būtu arī skaidrāk lasāms. Ar prasībām strukturētajam pielikumam radās dažādā prakse. Ir uzņēmumi, kuriem ir svarīgi, lai publiski būtu pieejama saprotama informācija par uzņēmuma darbību, jo tas ir prestiža jautājums un būtisks šo uzņēmumu sadarbības partneriem – šie uzņēmumi EDS pievieno veselu pārskatu vai skenētus tā pielikumus, tad citu dublē, citi liek atsaucēs. No funkcionālā viedokļa EDS nav ērti aizpildīt attiecīgās formas – ir daudzi mazi lodziņi, kuros ir jāievada informācija. Līdz ar to, arī Padomei kompetences ietvaros būtu nepieciešams iesaistīties un veicināt pilnveidojumus EDS, jo EDS sistēmā pieejamo informāciju izmanto ne tikai VID, bet arī sabiedrība.

A.Ponomarjovs ierosina, ka būtu lietderīgi par šo jautājumu organizēt diskusiju LZRA, kurā piedalītos arī LR Grāmatvežu asociācijas pārstāvji, lai pārrunātu jautājumu par pasākumiem, kas būtu veicami, lai rastu vienotu pieeju.

A.Ponomarjovs informē, ka pēc Eiropas Savienības prasībām obligātajai revīzijai ir pakļautas mazas un vidējas sabiedrības, biržā kotējamās sabiedrības, tomēr direktīva pieļauj dalībvalstij pašai noteikt papildu prasības maza uzņēmuma revīzijām, Latvija šo izvēles iespēju ir izmantojusi, un ir noteikusi sliekšņus mazām sabiedrībām saistībā gan ar ierobežoto pārbaudi, gan ar obligāto revīziju. Šobrīd tie pārbaudei ir – neto apgrozījums 800 000 *euro*, bilances kopsumma 400 000 *euro*, vidējais darbinieku skaits pārskata gadā – 25, un revīzijai - neto apgrozījums 1 600 000 *euro*, bilances kopsumma 800 000 *euro*, vidējais darbinieku skaits pārskata gadā – 50. Jāizpildās vismaz diviem nosacījumiem divu secīgu gadu laikā. Šobrīd, ņemot vērā inflācijas pieaugumus, ar direktīvu tiek piedāvāts paaugstināt kritērijus par 25%.

Atsauksmes/komentāri saistībā ar sabiedriskai apspriešanai publicēto dokumentu ir ļoti dažādas. Attiecībā uz situāciju Latvijā, sliekšņu pārskatīšana uz augšu nozīmē to, ka iespējams samazināsies revidējamo uzņēmumu skaits. Tomēr revīziju nevar uztvert kā slogu, jo pretī ir finanšu sistēmas stabilitāte, valsts budžets.

I.Šņucins norāda, ka šiem kritērijiem ir liela ietekme, direktīvā minētie sliekšņi būs jāpiemēro arī Latvijā un direktīvas prasības jāiestrādā nacionālajos normatīvajos aktos.

3.

Revīzijas prakses (firmas) pārņemšana īpašumā/ pārdošana: apsvērumi par riskiem un iespējamie risinājumi.

A.Ponomarjovs informē, ka dažādu iemeslu dēļ zvērinātu revidentu komercsabiedrībām var rasties nepieciešamība apvienoties, vai notiek reorganizācija, kad business tiek nodots/pārņemts. Ir gadījumi, kad zvērinātu revidentu komercsabiedrības vairs nesniedz revīzijas pakalpojumus un tās licence tiek anulēta, vai arī licenci zvērinātu revidentu komercsabiedrībai anulē pārņēmumu rezultātā. Minētajos gadījumos esošos klientus, ar viņu piekrišanu, pārņem cita zvērinātu revidentu komercsabiedrība. Jautājums – vai par to, kā revidentam rīkoties šādās situācijās, LZRA būtu jāizdod kādas vadlīnijas vai cits palīgmateriāls?

K.Andersone akcentē to, ka, ja vairs nepastāv zvērinātu revidentu komercsabiedrība, tad klientiem ir jāievēlē jauns revidents. Klients ir tiesīgs pats izvēlēties, ar kuru revidentu sadarboties turpmāk. Īpašas vadlīnijas šim procesam nebūtu nepieciešamas, tomēr pēc A.Ponomarjova norādes K.Andersone informēs LZRA par nepieciešamību rūpīgi izvērtēt, vai būtu nepieciešami kādi īpaši riska mazināšanas pasākumi

4.

Zvērinātu revidentu eksaminācijas procesa pilnveidošanas jautājumi.

A.Ponomarjovs informē, ka LZRA ir veikusi nozīmīgus pilnveidojumus tās organizētajā zvērinātu revidentu eksaminācijas procesā. Piemēram, šogad LZRA organizētais eksāmens "Tiesības" ir noticis elektroniski – datorā. Tāpat arī ir jauns nosacījums – ja pretendents kādā eksāmenā iegūst 60 punktus (ir jāiegūst vismaz 70 punkti, lai eksāmens skaitītos nokārtots), tad šo eksāmenu vēlreiz pārvērtē nevis viens Eksāmena komisijas loceklis, bet visi komisijas locekļi. Tas tiek darīts ar mērķi samazināt subjektivitāti vērtēšanā, kā arī tas var novērst iespējamo šī eksāmena vērtējuma pārsūdzēšanu, jo jau sākotnēji eksāmena komisija ir veikusi atkārtotu novērtēšanu, lai vēlreiz pārbaudītu, vai eksāmena darba vērtējums ir atbilstošs.

K.Andersone norāda, ka LZRA noteiktie 70 punkti ir diezgan augsts sliekšnis, kas prasa ļoti profesionālas pretendenta zināšanas attiecīgajā jomā, kā arī eksāmena jautājumiem ir jābūt sagatavotiem augstā līmenī. Lielas profesionālas organizācijas tomēr ir tendētas samazināt sliekšni (punktu skaitu), kurš vajadzīgs, lai eksāmens tiktu nokārtots. Ir grūti izvairīties no dažādi interpretējamiem eksāmena jautājumiem, izņemot testa jautājumus. LZRA organizētajos eksāmenos ir daudzi jautājumi uz kuriem, sniedzot atbildi, ir daudz jāapraksta. Šajās pretendentu sniegtajās atbildēs eksāmena vērtētājiem ir jāiedziļinās, jāsaprot pretendenta doma. Eksāmena darbi tiek laboti, ņemot vērā jau iepriekš sagatavotās atbildes, tomēr pastāv iespēja, ka uz kādu eksāmena jautājumu var atbildēt arī savādāk. Par šo būtu lietderīgi diskutēt arī Padomes sēdē.

A.Ponomarjovs norāda, ka piemēram ACCA (Zvērinātu Sertificēto grāmatvežu asociācija (Association of Certified Accountants – ACCA)) eksāmenos minimālais punktu skaits, lai eksāmens būtu nokārtots, ir 50 no 100. Tomēr iegūstamo punktu skaits ir atkarīgs no uzdevumu sarežģītības, eksāmena struktūras un rakstura. Nedrīkstētu būt tāda situācija, kad nav iespējams iegūt to punktu skaitu, kuri ir nepieciešami eksāmena nokārtošanai, rakstot atbildes uz jautājumiem normālā tempā. Vērtējot LZRA sniegto statistiku, to pretendentu skaits, kuri nav nokārtojuši kādu no LZRA eksāmeniem, ir būtiski samazinājies. Tā ir pozitīva tendence.

5. Citi jautājumi.

Ilgspējas pārskati.

S.Glāzere informē, ka darbojas Finanšu ministrijas darba grupā, kas izveidota, lai izstrādātu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2022/2464 (2022.gada 14.decembris), ar ko attiecībā uz korporatīvo ilgtspējas ziņu sniegšanu groza Regulu (ES) Nr.537/2014, Direktīvu 2004/109/EK, Direktīvu 2006/43/EK un Direktīvu 2013/34/ES (turpmāk – Ilgtspējas direktīva) ieviešanai nepieciešamos tiesību aktus. Darba grupa izstrādā jaunu likumprojektu. Visi subjekti, kuriem šī ilgtspējas ziņošana būs saistoša, vadīsies no šī viena likumprojekta. Likumprojektā ir noteikts, ka ilgtspējas ziņojums ietilps vadības ziņojumā, bet tomēr ir kā atsevišķa identificējama sastāvdaļa, kā arī ilgtspējas ziņojumam tiek noteikts elektroniskais formāts XBRL. Attiecībā uz revidenta pārbaudi ir pateikts, ka sākotnēji revidents par ilgtspējas ziņojumu gatavo ierobežotas pārlicības ziņojumu. Ilgtspējas direktīva paredz, ka Eiropas Komisija izstrādās speciālu standartu par to, kā veikt šādu pārbaudi. Nacionālajiem normatīvajiem aktiem, ar kuriem tiek pārņemtas Ilgtspējas direktīvas prasības ir jāstājas spēkā līdz 2024.gada 6.jūlijam, un pirmais prasību piemērošanas datums ilgtspējas ziņojumiem būs 2024.gada finanšu pārskats tām lielajām sabiedrībām, kuras ir SNS.

A.Ponomarjovs norāda, ka tiem, kuri veiks ilgtspējas ziņojuma pārbaudes, būs jāievēro visas tās pašas prasības, kas revidentiem. Līdz ar to šo pakalpojumu uztic revidentiem, tomēr tas nav obligāti. Ir jurisdikcijas, kuras ir izvēlējušās veidot Ilgtspējas direktīvā paredzēto neatkarīgu ilgtspējas ziņojuma apliecinājuma pakalpojuma sniedzēja institūtu, kas nav obligātie revidenti.

Ilgspējas jomas katram uzņēmuma ir atšķirīgas (piesārņojums, sociālie jautājumi u.c.), un zvērināts revidents nevar būt kompetents pilnīgi visās jomās. Tāpēc ilgtspējas ziņojuma apliecinājuma pakalpojuma sniegšanai viņš varēs piesaistīt attiecīgās jomas ekspertus. Šāda eksperta piesaisti paredz arī Starptautiskie revīzijas standarti. Tomēr arī pašam revidentam ir jāapmācās ilgtspējas jomā, jo tā ir pilnīgi jauna. Arī LZRA eksāmenos pretendentiem būs jāiekļauj attiecīgi jautājumi un jāiegūst pieredze ilgtspējas jomā.

K.Greitāne izsaka neizpratni par to, kāpēc Latvija vēlas noteikt, ka tikai zvērināts revidents būs tas, kurš sniegs ilgtspējas ziņojuma apliecinājuma pakalpojumu, jo, piemēram, iekšējam auditam ir saistoši globālā Iekšējā audita institūta izdotie starptautiskie standarti (Starptautiskais profesionālās prakses ietvars – SPPI), kuros ir tieši tādas pašas ētikas un kvalitātes prasības, tāpat arī sertifikācija un kvalitātes uzraudzības sistēma, kā arī atbilstoša kvalifikācija, lai to veiktu. Līdz ar to arī iekšējie auditori var šādus pakalpojumus sniegt.

A.Ponomarjovs uzsver, ka ir tikai loģiski šī pakalpojuma sniegšanu pie esošās sistēmas uzticēt revidentiem, jo attiecībā uz šī pakalpojumu sniegšanu arī tā uzraudzībai ir jābūt atbilstošai, un tāda tā šobrīd ir tikai attiecībā uz revidentiem. Tāpat arī šī pakalpojuma sniedzējiem ir jābūt izveidotai visai sistēmai, kas noteic, kā notiek darbs, tas ir, kā nodrošina komunikāciju revidentu prakses ietvaros, kā veic šo pakalpojumu, kas un par ko ir atbildīgs. Ja nākotnē, kad būs jaunie standarti, kas reglamentēs ilgtspējas ziņojuma apliecinājuma pakalpojuma sniegšanu, kāda institūcija varēs nodemonstrēt, ka ir gatava un spēj šādu mehānismu izveidot (uzraudzības, kvalitātes, ētikas prasības), tad iespējams minēto pakalpojumu varēs sniegt vēl kāds cits bez revidenta.

K.Greitāne norāda, ka neviens līdz šim brīdim Latvijas mērogā nav salīdzinājis ētikas normas, kvalitātes uzraudzības prasības, kādas ir noteiktas iekšējam auditam (standarta prasības), ar zvērinātiem revidentiem. Abām profesijām sertifikācijas process arī ir ļoti līdzīgs. Nav runa par valsts pārvaldes iekšējo auditu, bet gan starptautisko – globālo iekšējā auditoru institūtu, kurā iekļaujas arī lielā četrinieka auditu kompānijas.

Padomes priekšsēdētājs

A.Ponomarjovs

Protokolētājs

I.Purviņa